

XLVIII.

Jǫr ę nūit ję pōortę dān-mōę
L'amȳreze lanpe flanbant :
É ma bęle sęęne mon fe
Ke nul' eo tuér ne pȳręet. <·

5 Finemant le lanperon fit
De la chanbr' ę lōęje mon kęr :
É la męche sanfin ardant
Alumér vȳlut de mon kęr :
É son ũile fit de l'ęspęr

10 Ke sȳvant me vięnt ęparęęr,
É sȳvant m'į vęrs' a kranflōk. <·
Bęle Ninfe, par kį dān-mōę
Sęte flanme san kȳvęrnér,
Alumant d'amȳr mez ęspris,

15 Si tu ves ta lanpe kȳdér,
É le fe durable sōōvér,
Done l'ũile mis de mōęięn,
K'i ętant jetę par ęksęs,
Tȳtakȳp la flanme nōęiant,

20 Ne l'ętęięne san te sęrvir, <·
Étȳfant sa dȳse klęrtę,
Je di dȳse pȳr te sęrvir. <·
Ne la lęsse lanķir ōssi
Tȳt asęk de l'ũile d'ęspęr,

25 Ke ma vĥ dolante mankant
Ne se pęrde san te sęrvir :
É dęfatę par dęzęspęr
Étęęnant sa dȳse klęrtę,
Je di dȳse pȳr te sęrvir. ·><· <·